

เรายังใหญ่หรือแค่เพียงผุ่ผง

นำเสนอเมื่อ : 7 มี.ค. 2552

เรายังใหญ่ หรือแค่เพียงผุ่ผง

ความโกรธ
เป็นอาการขึ้นพื้นฐานที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน
อาจต่างกันเพียงระดับความเข้มข้นอารมณ์ที่ทำให้
ทุกคนจัดการและแสดงออกซึ่งความโกรธนั้นต่างกัน

ว่ากันว่า ความโกรธ
เป็นอาวุธที่ทำลายล้างทุกสิ่งอย่างได้
แต่ไหนคนเราทุกวันนี้จึงเลือกใช้ชีวิตอยู่บนความโกรธ
เกลียดชัง ขวางปาความรู้สึกไม่ดี
อันมาจากการถือตัวเองเป็นใหญ่ ไม่ยอมกัน
แมจะเป็นเพียงเรื่องน้อยนิด
จนกลายเป็นนิสัยระดับชาติ ดังที่หมิ่นตาบอกไว้

หากได้ฟังพินิจข่าวใหญ่ตามสื่อที่ส่งออกมาถึงผู้รับ
อย่างเราๆ
จะเห็นได้ว่าเกือบทุกสารล้วนมีเหตุแห่งความขัดแย้ง
ไม่ว่าจะเป็นการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งต่างๆ
เหล่านี้ล้วนยับยั้งการรับรู้แห่งความโกรธเกลียดจน
เราเองก็กลายเป็นเหยื่อแห่งความโกรธนั้น

จะดีกว่าไหมหากเราหยุดคิด ไตร่ตรอง
เพื่อลุดออกจากความโกรธนั้น
ก่อนที่จะปล่อยให้ความโกรธจัดการตัวเรา
ดังเช่นที่หมิ่นตาบอกไว้ว่า...

Large~Petty.

น้อย

สิ่งที่ทำให้เรามีความสุขคือการได้ทำอะไรรอบตัว
นั่นคือ เรายังไงก็อาจเป็นความสุข
ที่คนในใจเรา คิดว่า "ความทุกข์แฉะ"
ซึ่งชอบ "ความโกรธ" และใช้ "ความเกลียด"
จ้องไปทั่ว...

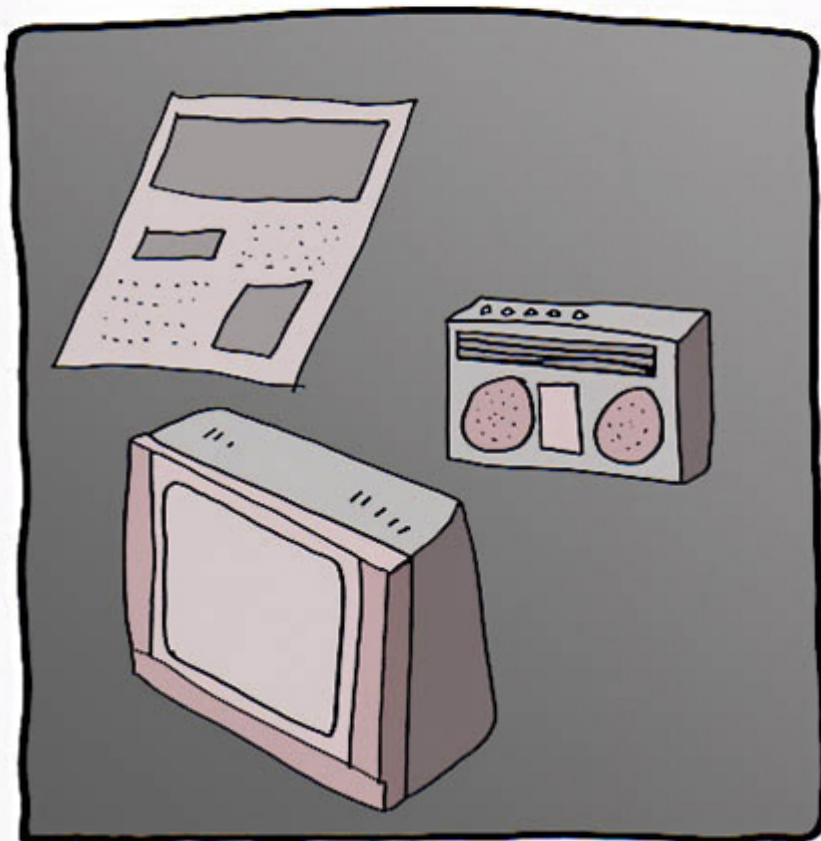
ทุกๆคนต่าง...เต็มใจไปดื้ออคนที่โกรธจึงถูกสื่อ
 เราทำให้ความโกรธเกลียดกลายเป็นสิ่งลือประจักษ์
 เราพบมันได้ในทุกๆคนต่าง พบเห็นได้ว่า
 ภัยคุกคาม ไม่อย่างนั้นจะเป็นคนกลุ่ม คนลา
 คนแก่ เด็ก ฝรั่งจีน ฝรั่งขาว สัตว์ป่า
 พระสงฆ์ ครู ทหาร ตำรวจ ทหาร ฯลฯ....

เรามีเขา รู้สึกว่าตัวเองหลุดหัวเดียว
ไม่ไหวเลยกับทุกเรื่องที่ไม่เป็นไปดังใจ
แต่ถูกใจใจ หรือได้สิ่งที่ไม่ถูกใจ
เขาจะสับสนกับเขาไปเลย ด่า
เขาโทษใส่เขาว่าทุกคนด้วยตัวเองไม่พอใจ
และดูเหมือนว่าเขาจะหลุดความโกรธ
ไม่ได้เลยสักครั้ง !!!!

ທຸກໆທຸກແຫ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂກຣ
ສື່ສານມວນຊົນແກ່ “ມອມທຸ” ດ້ວຍທຸກຄວາມຈັດແອ້ວ
ຍິ່ງຄືໂກຣເກຣດີອດກັບເທົ່າໃໝ່ ຍິ່ງຄືດວ້າມີທຸກ
ທຸກແທ້ໆມາຈັບເທົ່າໃໝ່ ເຮົາໄດ້ຍິນໄດ້ຮູ້ໄດ້ຟັງ
ທຸກໆຄຳລະບາຍກອກຢູ່ທຸກເມື່ອເຢື້ອ
ອ່າວອາກທີ່ຈະລະບາຍເລື້ອ

ในทุกข์ที่มีแต่คนที่เต็มไปด้วยโศกเศร้า
ที่พร้อมจะแก้แค้นกับหัวอาชญา และทำให้อา
ลุดน้ำอเมือสธิตาตณ
เราพร้อมฆ่าแกงกับอ่าวไร่ลิตี

สัจธรรมของเราอุดมความหมายบารมี
ผู้คนที่เมตตาหัวอาชญาที่อวดความของชีวิต

เราขอใช้คำพูดจากคนอื่น
เราคิดว่าการเหยียดคนอื่นให้จม
เป็นการรบกวนหัวใจให้สูงชัน

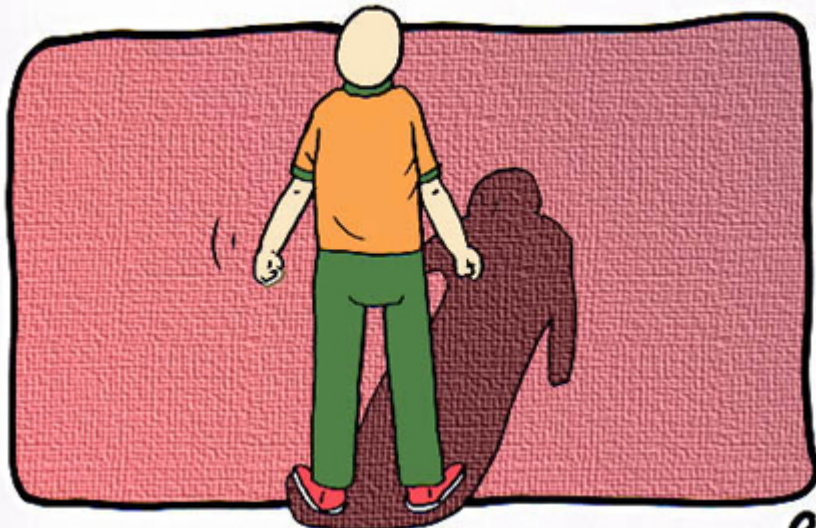
ในสวามีแต่คำหยาบคาย คำจากชาว
คำเลียดลี้ และการรบกวนของแคว้น

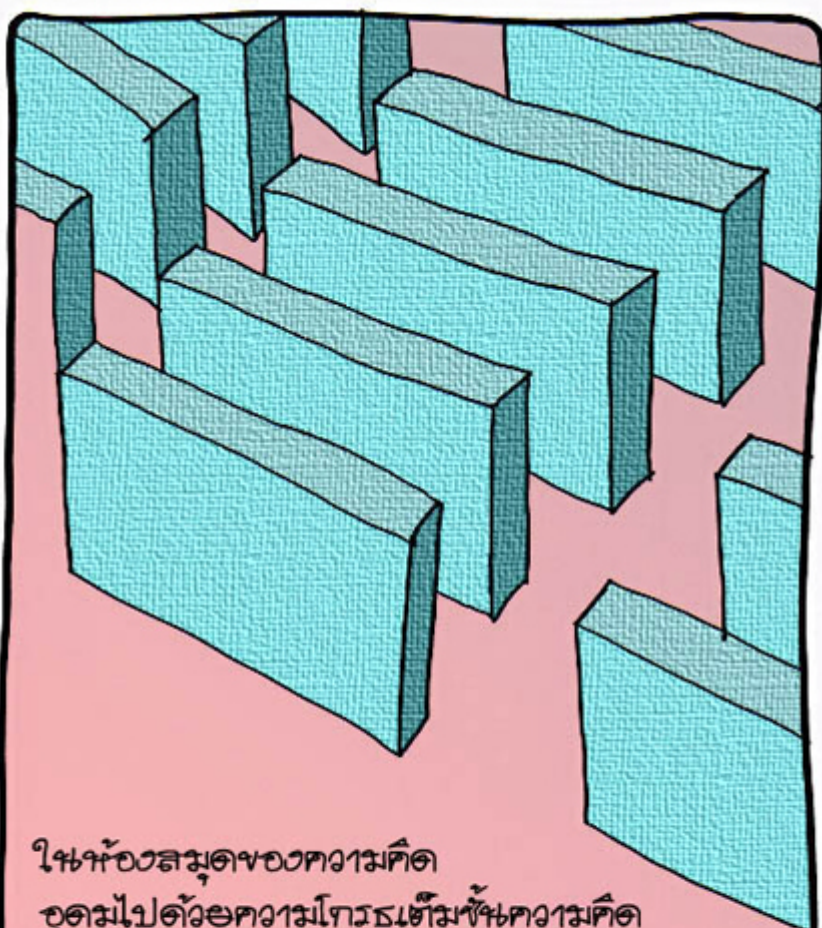
ในป่าที่มีแต่คำหยาบคาย
มีแต่ความหวาดกลัว ความแค้น
ที่พ่อและแม่จ้องไปใส่กัน
และบ่อบรรพ์

พ่อแม่กับความรุนแรงราวอาวุธ
ทอดทิ้งจิตใจถูกอ่าวไร่ลิตี...

เรามีแต่ลาอึ้งอึ้งอึ้งอึ้ง
เรามีแต่ลาอึ้งอึ้งอึ้งอึ้ง
เมื่อใจไม่ใส
ความคิดจะสะอาด
จะเกิดขึ้นได้เมื่อไหร่ ?

[illegible]

ในห้องสมุดของความคิด
อุดมไปด้วยความกระตือรือร้นความคิด
ในการใช้ชีวิตที่มีแต่ความแค้ม
ความเกลียดชัง การให้ร้าย การป้อป
การทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวเองได้ผลประโยชน์
โดยไม่สนใจสิทธิมนุษยชน และความถูกต้อง

เราทำตัวอยู่ในยุค
ที่มีการละเลยประเพณีศีลธรรม
และเพิกเฉยปัจจุบัน

เราตกเป็นเหยื่อของพวกที่ชอบ
หาความไม่พอใจใจมาขายผล
และครอบงำเราโดยเรียกพวกมันว่า
“การเปลี่ยนแปลง”

ความโกรธเกลียดถูกนำมาเพิ่มมูลค่า
แล้วเราก็ตกเป็นเหยื่ออย่างโง่เงา
ให้เขาอุกตักษัยเก็บผลประโยชน์ไปจากตัวเรา

เราเป็นเหยื่อที่มีชะตากรรมอันเศร้า
ถูกหลอกลวงจากความไม่รู้ไม่เท่าทัน
ตกเป็นเหยื่อทั้งจากการมอมเมาด้วยสื่อ
และตกเป็นทาสความโง่ ใจโง่ของพวก

ความโหด
เพื่องานอดิเรก
ถูกห่อหุ้มด้วยทะเล
แห่งความปรารถนา

จากฟ้า...
มีหัวใจแต่คน
ไปทั่วทุกหัวระแหง

//.

“ทาสลามทาส คือ
หลุมหลุมร้างของคนที่จืดจาง”

ใครบ่าวคนกล่าวไว้....

แต่เขามีคนเชื่อไว้

“คนที่จืดจางกว่า
คือ คนที่จมปลัก
อยู่กับความโกรธของตัวเอง
โดยไม่ยอมให้อภัยและปล่อยวาง”

เมื่อถึงเวลาที่ต้องเลือก....
เราอาจต้องถามตัวเองนิดๆ...ว่าเราจะเลือกอะไร ?

